

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion, Covalenco Elena, Catan Liliana și Diaconu Iurie,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Rotaru Tamara în numele inculpatului Baev Ghenadie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Strășeni din 13 aprilie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Baev Ghenadie Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx,
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx;

Alexeev Alina Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx,
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 02.09.2016 – 13.04.2017;

- instanța de apel: 18.05.2017 – 05.12.2017;

- instanța de recurs: 01.03.2018 – 15.05.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni din 13 aprilie 2017 Baev Ghenadie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de 5 ani închisoare, fără amendă.

În conformitate cu art. 90 din Cod penal pedeapsa aplicată condamnatului Baev Ghenadie a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, dacă condamnatul în perioada termenului de probă nu va săvârși o nouă infracțiune, și prin comportare exemplară, și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Prin aceeași sentință a fost condamnată și Alexeev Alina, în privința căreia hotărârea judecătorească cu recurs nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, inculpații Alexeev Alina și Baev Ghenadie, la data de 02.12.2015, aproximativ la ora 20:00, aflându-se în ograda părții-vătămate Bogdănaș Constantin, situată în satul Xxxxx din raionul Xxxxx

și, având intenția sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aplicând violența nepericuloasă pentru viață și sănătate i-au sustras părții-vătămate Bogdănaș Constantin, din buzunarul sacoului un telefon mobil de model „Samsung J7”, în valoare de 7000 lei și mijloace bănești în sumă de 1800 lei, cauzându-i astfel părții vătămate Bogdănaș Constantin o daună materială considerabilă în sumă de 8800 lei.

Acțiunile inculpaților au fost încadrate în drept de către instanța de fond în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, după semnele calificative - *jaful, adică, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Hedeș Daniela în interesele inculpatei Alexeev Alina, care a solicitat casarea în totalitate a sentinței pronunțate de Judecătoria Strășeni din data de 13.04.16 și pronunțarea unei noi hotărâri legale potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu achitarea inculpatei pe motiv că fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului declarat, avocatul a indicat că instanța de fond, în pofida legislației pertinente și a principiului potrivit căruia sarcina probațiunii și a demonstrării circumstanțelor revine părții care le invocă, ignorând obligația de a reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cazului, încălcând, totodată, prevederile potrivit cărora circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu niciun fel de alte mijloace probante, au admis răsturnarea unor prezumții legale, a admis emiterea unei hotărâri judecătorești bazată doar pe afirmațiile neprobate și neverificate a părții vătămate, fără a le motiva corespunzător.

A considerat că motivarea sentinței este transcrierea rechizitoriului și nu conține o apreciere personală și imparțială a instanței, s-a dat apreciere numai acelor porțiuni de declarații care au fost convenabile și folositoare pentru justificarea pedepsei care i-a fost aplicată lui Alexeev Alina.

Nu s-a făcut nici o referire la acele declarații date de către inculpată care a menționat că partea vătămată a fost acea care a încercat a o abuza sexual, ca urmare a cărui fapt s-a și pornit încăierarea ca un gest de autoapărare.

Din circumstanțele fabei descrise în rechizitoriu din cele declarate de însăși partea vătămată în mod evident s-a dovedit imposibilitatea existenței unei înțelegeri

prealabile și intenției directe în săvârșirea unei infracțiuni. În primul rând prin faptul că inculpații se aflau în locuri diferite, în al doilea rând conflictul dintre inculpata Alexeev Alina și partea vătămată a apărut ca urmare a autoapărării celei dintâi de acțiunile lui Bogdănaș Constantin, iar Baev Ghenadie a intervenit în apărare mai târziu când a auzit strigăte de ajutor a lui Alina Alexeev. Nu există probe care ar sta la baza supoziției că inculpații au avut intenția sustragerii deschise a bunurilor.

A considerat ca fiind eronată alegația instanței de fond precum că vinovăția inculpaților rezultă dintr-un șir de acte procesuale, cum ar fi ordonanțele organului de urmărire penală, descifrările convorbirilor telefonice. De asemenea, avocatul a apreciat critic faptul că procesul verbal de cercetare la fața locului este din data de 15.12.2015, iar cele incriminate inculpaților se presupune că a avut loc la data de 02.12.2015.

Din cadrul materialelor cauzei penale, cât și din cele declarate de către partea vătămată în cadrul ședinței de judecată, nu s-a elucidat dacă partea vătămată a avut la el totuși telefon mobil și ce sumă i-ar fi fost sustrasă, căci din declarațiile acesteia, presupune că ar fi avut 1000 lei în buzunar. Deci, instanța nu a verificat dacă părții vătămate „îi pare,, sau avea careva bunuri la el? „îi pare,, sau i s-au sustras careva bunuri la el, sau pentru a camufla situația cu tentative de abuz sexual, a scris primul plângerea la poliție ca și cum ar fi fost jefuit. Calificarea oferită de acuzare instanța de fond nu a suprapus-o cu circumstanțele faptice, de exemplu calificarea de la lit. d), prezumă săvârșirea infracțiunii prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință. Alexeev Alina a fost chemată în casă de către partea vătămată pentru a-și lua telefonul de la încărcat, conflictul apărut între dâșii a urmat afară, Baev Ghenadie a intervenit întru apărarea concubinei când conflictul deja era afară.

Totodată, avocatul a indicat că Alexeev Alina nu neagă faptul că între ea și partea vătămată a avut loc un conflict, însă afirmă că telefon și bani nu a sustras, și nici nu a văzut ca partea vătămată să le dețină.

3.2. Avocatul Panuș Liliana în interesele inculpatului Baev Ghenadie, care a solicitat casarea integrală a sentinței atacate, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Baev Ghenadie să fie achitat de sub învinuirea adusă, pe motiv că nu a săvârșit fapta incriminată.

În motivarea apelului declarat, avocatul a invocat că inculpatul nu a recunoscut vinovăția sa în cele imputate la nici o etapă a procesului penal.

Nevinovăția inculpatului Baev Ghenadie se mai dovedește și prin declarațiile martorilor și a părții vătămate, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată au declarat că pe inculpații Baev Ghenadie și Alexeev Alina, îi cunoaște ca vecini și nu este

cu aceștia nici într-o relație. Deseori apela la inculpați după ajutor ca în timpul când el se afla în deplasări să aibă grijă de casă și de câinele său. Până la ziua cu pricina niciodată nu i-au dispărut careva bunuri sau mijloace bănești, ba chiar cu inculpații se simțeau ca prieteni. La poliție partea vătămată a telefonat dar nimeni nu i-a răspuns, plângerea a depus-o peste vreo 7-10 zile. Nu susține suma indicată în rechizitoriu a banilor sustrași, o micșorează. Nu poate prezenta acte pe telefonul mobil de model „Samsung J7”, de culoare albă, cartelă cu număr românesc, bonul de plată, etc. A declarat pătimitul că Baev Ghenadie nu i-a aplicat careva lovituri lui, nu a văzut la Baev să îi sustragă bunurile date.

La fel, a declarat și martorul Glavnenco Nicolae că ziua nu o ține minte, dar la sfârșitul anului 2015, colegul său de serviciu Bogdănaș Constantin, trebuia să plece într-o deplasare de serviciu în România. Anterior, s-a înțeles cu Bogdănaș Constantin, ca în ziua când trebuia să plece în deplasare, el trebuia să-l transporteze pe acesta cu automobilul, din Cojușna până la Gara Auto din Chișinău. Aproximativ pe la ora 21.00, când a venit la domiciliul Bogdănaș Constantin l-a găsit pe acesta murdar de sânge la cap deasupra sprâncenii. Văzând aceasta, l-a întrebat ce s-a întâmplat, la care ultimul i-a spus că la el a venit concubina vecinului său, care l-a lovit cu o piatră în regiunea capului, iar în urma acelei lovituri Bogdănaș Constantin și-a pierdut cunoștința. În acea seară el, împreună cu Bogdănaș Constantin, a mers la spitalul salvării, unde acestuia i-a fost acordat ajutor medical, apoi partea vătămată a plecat în deplasare de serviciu în România.

Martorul Codreanu Valeriu, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că, ziua, luna nu o ține minte, dar în toamna anului 2015, el l-a primit pe Bogdănaș Constantin, cu care se cunoaște de mai mulți ani, la gazdă în casa care-i aparține cu drept de proprietate din Cojușna, în care nu locuia nimeni. După aceasta în luna decembrie anul 2015, aproximativ, pe la 21.00, el a fost sunat de Bogdănaș Constantin, care i-a comunicat că la el a venit vecinul pe nume Ghena cu concubina sa, care l-a lovit cu o piatră în cap. Auzind despre cele întâmplate, el i-a spus părții vătămate să se adreseze la poliție. Apoi, imediat s-a dus la Bogdănaș Constantin acasă să vadă cât de gravă este problema. Acolo l-a găsit pe Bogdănaș Constantin murdar de sânge cu o tăietură deasupra sprâncenei. Despre faptul că cunoscutul lui Bogdănaș Constantin, în urma aceluiași conflict cu vecinul său și concubina acestuia, i-a dispărut un telefon mobil și careva mijloace bănești, acesta din urmă în acea seară nu i-a comunicat, deoarece se grăbea să plece în România într-o deplasare de serviciu.

De asemenea, nevinovăția inculpaților Baev Ghenadie și Alexeev Alina se mai

dovedește și prin probele sub formă de înscrisuri, administrate conform prevederilor legale, la faza urmăririi penale și cercetate minuțios în cadrul cercetării judecătorești și anume: procesul-verbal de depistarea infracțiunii ori constatarea bănuirii rezonabile, unde este indicat că: „...Acționând în temeiul plângerii cet. Dumitrașcu Grigore înregistrată în REI-2 a IP Strășeni nr. 20i533056i7...și că „la 02.12.2015 ora 20:30 la IP Strășeni 5G s-a adresat Bogdănaș Constantin că a fost agresat fizic”. Această probă dovedește că Bogdănaș Constantin nu s-a adresat la organele de drept și că doar a fost agresat, despre dispariția a careva bunuri nu a menționat.

Același fapt s-a confirmat și prin Raportul SG IP Strășeni, unde este primită așa-zisa informație prin telefon, că la 20:28 min., Bogdănaș Constantin a fost doar agresat fizic, prin așa-zisa plângere care este fără număr, fără dată depusă de către pătimit (f.d. 5). Declarațiile părții vătămate și a martorului Glavnenco dezbat totalmente probele date: căci Bogdănaș nu a mai vorbit cu polițiștii în acea seară și nici martorului nu i-a răspuns la telefon.

Partea vătămată a declarat instanței că a plecat peste hotarele țării în România, de aceea a depus plângerea mai târziu, iar potrivit informației de trecerea frontierei (f.d. 89) Bogdănaș Constantin nu a ieșit din țară.

În speța dată în acțiunile inculpatului Baev Ghenadie nicidecum nu sunt elementele constitutive ale infracțiunii imputate - jaful. Ultimul i-a despărțit, nu a aplicat nici o violență față de pătimit, nu a sustras nici un bun. Aceasta se dovedește prin declarațiile proprii pătimitului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către avocatul Hedeș Daniela în interesele inculpatei Alexeev Daniela și avocatul Panuș Liliana în interesele inculpatului Baev Ghenadie, cu menținerea sentinței.

4.1. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a concluzionat că inculpații Alexeev Alina și Baev Ghenadie sunt vinovați de comiterea infracțiunii de jaf, împrejurările ce dovedesc în afara oricărui dubii culpabilitatea lui Alexeev Alina și Baev Ghenadie au fost elucidate și constatate din totalitatea de probe acumulate, cercetate la dosarul respectiv, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Necătând la faptul că inculpații în ședințele de judecată nu au recunoscut

vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume:

- declarațiile părții vătămate Bogdănaș Constantin;
- declarațiile martorilor Glavnenco Nicolae, Codreanu Valeriu.

Prin probele scrise cercetate de instanța de fond și verificate suplimentar de instanța de apel și anume:

- plângerea depusă de Bogdănaș Constantin (f.d. 5, vol. I);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 15.12.2015 (f.d. 6-8, vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 323 din data de 07.12.2015 (f.d. 14);
- procesul-verbal de confruntare din data de 18.02.2016, dintre partea vătămată Bogdănaș Constantin și martorul Glavnenco Nicolae (f.d.92, vol. I);
- procesul-verbal din data de 20.03.2016 de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice (f.d. 110, vol. I),
- ordonanța de atașare a mijloacelor ca probă din data de 20.03.2016 (f.d. 111, vol. I).

Astfel, instanța de apel audiind participanții la proces, verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, a constatat că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpaților încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către Alexeev Alina și Baev Ghenadie a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, după semnele calificative - *jaful, adică, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Instanța de apel a atestat că declarațiile inculpaților Baev Ghenadie și Alexeev Alina privind nevinovăția lor în comiterea faptei penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate și a martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii de jaf.

Instanța de apel a considerat că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate mai sus, ce

coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile părții vătămate, a martorilor și probele scrise care ar trezi dubii nu sunt reținute.

Astfel, instanța de apel a respins ca nefondat argumentul apărării precum că inculpații nu au recunoscut vinovăția la nici o etapă a procesului penal, motiv pentru care urmează a fi achitați, or, nerecunoașterea vinovăției este un drept al inculpaților, însă nu o circumstanță ce determină soluția de achitare a acestora.

Analizând solicitarea apărării de achitare a inculpaților, instanța de apel a constatat că acest temei nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea constatării vinovăției lui Baev Ghenadie și Alexeev Alina în comiterea infracțiunii de jaf.

Cu referire la argumentul invocat de partea apărării precum că declarațiile părții vătămate Bogdănaș Constantin urmează a fi apreciate critic, instanța de apel a enunțat că acesta urmează a fi respins ca nefondat, întrucât declarațiile acesteia nu poartă un caracter contradictoriu, pe parcursul examinării cauzei permanent a dat aceleași declarații, care nu sunt dubioase, coroborează cu declarațiile martorilor și probele scrise cercetate.

În cadrul ședințelor judecătorești nu au fost stabilite temeiuri de a considera că declarațiile părții vătămate sunt neveridice sau poartă un caracter defăimător, sau de răzbunare în privința inculpaților, cu atât mai mult că atât partea vătămată, cât și inculpații au declarat că până atunci se aflau de mai mult timp în relații bune, de vecinătate.

Declarațiile părții vătămate Bogdănaș Constantin coroborează cu declarațiile martorilor Glavnenco Nicolae și Codreanu Valeriu.

Instanța de apel a respins ca nefondat argumentul apărării precum că partea vătămată nu a comunicat nimănui despre sustragerea a careva bunuri, or, din declarațiile martorilor Glavnenco Nicolae și Codreanu Valeriu rezultă că ei au venit la Bogdănaș Constantin imediat după ce a avut loc conflictul, partea vătămată a mers la spital, după care imediat a plecat în deplasare în România, astfel încât nu a depistat din start lipsa bunurilor sustrase. În aceeași ordine de idei, declarațiile pătimitului și a martorului Glavnenco Nicolae coroborează cu procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Bogdănaș Constantin și martorul Glavnenco Nicolae din care rezultă că aceștia au confirmat depozițiile făcute anterior, la faza urmăririi penale (f.d.92, vol. I).

Totodată, din declarațiile părții vătămate Bogdănaș Constantin rezultă că a depus plângerea la poliție doar după ce s-a întors din România (f.d. 5, vol. I).

Este relevant faptul că declarațiile părții vătămate Bogdănaș Constantin coroborează cu declarațiile celorlalți martori și, privite în ansamblu, nu lasă loc pentru dubii în ceea ce ține de culpabilitatea lui Baev Ghenadie și Alexeev Alina în comiterea infracțiunii încriminate.

Instanța de apel a respins alegația avocatului precum că din circumstanțele fabelei descrise în rechizitoriu din cele declarate de însăși partea vătămată se dovedește imposibilitatea existenței unei înțelegeri prealabile și intenții directe în săvârșirea unei infracțiuni. În acest sens, instanța de apel a reținut că în cadrul infracțiunii de jaf, nu este necesar ca să existe o înțelegere prealabilă între inculpați pentru ca acțiunile acestora să fie calificate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, or, intenția inculpaților a fost unică. De asemenea, argumentul precum că nu există probe care ar sta la baza supoziției că inculpații au avut intenția de a sustrage bunurile, or, intenția la caz rezultă chiar din acțiunile inculpaților.

Cu referire la alegația apărării precum că conflictul dintre inculpata Alexeev Alina și partea vătămată, a apărut ca urmare a autoapărării ei de acțiunile lui Bogdănaș Constantin, iar Baev Ghenadie a intervenit în apărare mai târziu când a auzit strigăte de ajutor a lui Alexeev Alina, instanța de apel a respins-o ca declarativă, deoarece această versiune aparține inculpatei și nu a fost confirmată prin nici o altă probă. Mai mult decât atât, deși inculpații susțin că comportamentul lui Alexeev Alina a fost o reacție la agresiunea sexuală din partea lui Bogdănaș Constantin, nici Baev Ghenadie și nici Alexeev Alina nu s-au adresat cu careva plângeri la organele de poliție în privința acțiunilor lui Bogdănaș Constantin, fapt confirmat de cei doi în ședința instanței de apel.

În privința argumentului privind faptul că procesul-verbal de cercetare la fața locului este din data de 15.12.2015, iar cele încriminate inculpaților se presupune că a avut loc la data de 02.12.2015, instanța le-a respins și a reiterat că plângerea a fost depusă de către Bogdănaș Constantin la poliție după ce s-a întors din deplasare și nu imediat după ce a avut loc jaful.

Instanța de apel a precizat că inculpații pe parcursul urmăririi penale nu au contestat careva acte procesuale ale organului de urmărire penală, nu au fost înaintate careva plângeri potrivit prescripțiilor legale.

La verificarea corectitudinii stabilirii și individualizării pedepsei inculpaților Baev Gheandie și Alexeev Alina, instanța de apel a menționat că instanța de fond a ținut cont de personalitatea inculpaților, de comportamentul inculpaților până la comiterea infracțiunii și după comiterea faptei penale, de limitele de pedeapsă, stabilite în art. 187

alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal și a numit corect pedeapsa minimă, sub formă de 5 ani închisoare, fără amendă, cu suspendarea executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal pe un termen de 2 ani pentru Baev Ghenadie și 1 an pentru Alexeev Alina.

5. Împotriva deciziei declară recurs ordinar avocatul Rotaru Tamara în numele inculpatului Baev Ghenadie, care invocând art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei hotărâri, prin care Baev Ghenadie să fie achitat de sub învinuirea adusă, din lipsa faptului infracțiunii.

Ca motive ale recursului recurentul invocă:

- în fapt, prin decizia atacată, instanța de apel a examinat apelul părții apărării formal, schimonosind probele administrate și cercetate în ședința de judecată, iar motivarea deciziei s-a redus doar la copierea motivării sentinței instanței de fond;

- atât sentința pronunțată de Judecătoria Strășeni din 13.04.2017, cât și Decizia Curții de Apel din 05.12.2017 sunt neîntemeiate și ilegale, la baza cărora au fost puse doar bănuieli, fiind lipsă a unui careva suport probant, încălcând grav prevederile legale, admițând nu o singură eroare gravă de fapt, ce a dus la examinarea eronată a cauzei;

- la baza deciziei sunt puse doar declarațiile părții vătămate care este parte cointeresată și care a fost audiat de câteva ori în cadrul urmăririi penale, declarațiile fiind contradictorii. Menționez că conform procesului verbal de audiere suplimentară, partea vătămată a menționat: „...de noi s-a apropiat Ghenadie care nu m-a lovit, doar m-a îmbrâncit, cred că încerca să ne despartă, tot atunci am pierdut cunoștința ...” (f.d. 90), apare întrebarea : „când și-a pierdut cunoștința partea vătămată în pragul casei sau în ogradă, înainte de a-l vedea pe Baiev Gh. sau după ce l-a văzut sau în genere nu și-a pierdut cunoștința”;

- toate aceste întrebări urmau să fie elucidate în ședința de judecată în instanța de apel primind răspuns de la partea vătămată, însă Bogdănaș Constantin nu a binevoit să se prezinte necătând că a fost dispusă prin încheierea instanței de apel aducerea forțată a lui. Neprezentarea părții vătămate la Curtea de Apel dovedește încă odată că partea vătămată dându-și seama că a depus declarații contradictorii atât la urmărirea penală cât și în instanța de fond, prezentându-se în ședință se va afla într-o mare dificultate de a răspunde la întrebările sus menționate și multe alte întrebări apărute.

Ca de exemplu: A fost plecat Bogdănaș în România după cazul dat sau nu?

- atragem atenția că din declarațiile martorului Vitalie Codreanu (f.d. 30, 91) reiese că atunci când a venit el la casa unde a avut loc conflictul a văzut partea vătămată care avea la sprinceană câteva picături de sânge, hainele nu erau prăfuite, de unde ar rezulta

că Bogdănaș în genere nu și-a pierdut cunoștința;

- consider că cele menționate de către martor sunt veritabile luînd în considerație că Codreanu Vitalie este fost colaborator și actual pensionar al MAI și are o experiență profesională la nivel;

- declarațiile depuse de inculpați în cazul dat, atât de Alina Alexeev, cât și de Baev Ghenadie sunt consecutive ceea ce cu părere de rău instanțele nu au luat în vedere, iar declarațiile părții vătămate sunt contradictorii.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârilor atacate, ca fiind legale și întemeiate.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să îl admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Reieșind din temeiurile de drept ale recursului declarat, se reține că apărătorul invocă cazul de casare prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*, precum și cel prevăzut de pct. 8) al normei procedurale enunțate supra și anume – *nu au fost întrunite elementele infracțiunii imputate inculpatului*. Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit reține, că recurentul invocă critici asupra faptului, că instanța de apel nu a verificat cumulul de probe, ce au stat la baza condamnării inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, apreciindu-le superficial și fără a ține cont de prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală.

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere

probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sânt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sânt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urma să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Astfel, Colegiul constată că, la baza sentinței de condamnare a inculpaților Baev Ghenadie și Alexeev Alina, învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, au fost puse declarațiile părții vătămate Bogdănaș Constantin, soluție menținută de instanța de apel.

Conform proceselor-verbale al ședințelor de judecată din cadrul instanței de apel, prezenta cauză penală a fost examinată în lipsa părții vătămate Bogdănaș C. Deși, fiind

legal citat, acesta din motive necunoscute instanței de apel nu s-a prezentat la ședințele de judecată stabilite, astfel, la 07.11.2017 a fost emisă o încheiere prin care a fost dispusă aducerea în mod forțat a părții vătămate în ședința de judecată stabilită pentru data de 05.12.2017. La materialele dosarului lipsește un careva document, prin care să fie confirmat faptul că de către IP Strășeni au fost întreprinse careva masuri privind executarea încheierii menționate.

Subsecvent, în urma examinării proceselor-verbale de audiere a părții vătămate în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond, Colegiul lărgit constată că acestea sunt contradictorii între ele, și anume:

- conform procesului-verbal privind actele constatate din 07.12.2015 (f.d. 9 vol. I), partea vătămată a declarat următoarele „...eu am ieșit să-i liniștesc , l-am văzut pe Ghena că se ridică spre noi și la un moment dat am simțit o lovitură puternică cu un obiect în regiunea capului, și anume la ochiul stâng. La acel moment Alina era la o distanță de 30 cm, iar Ghenadie ceva mai departe și anume Alina a lovit în mine. Mi-a izbucnit sânge pe loc, de durere mi-am pierdut cunoștința”.

- conform procesului-verbal de audiere a părții vătămate din 29.12.2015 (f.d. 26 vol. I), aceasta a declarat următoarele „...atunci eu m-am deplasat pe pargul casei să o întreb ce se întâmplă, atunci i-am văzut pe ambii pe pragul casei, Alina se adresa în adresa mea cu cuvinte necenzurate și îmi cerea banii și cheile de la casă și parcă s-a îndreptat spre mine, eu am întins mâinele s-o opresc dar în acel moment de mine s-a apropiat și cet. Ghenadie aplicându-mi ambii lovituri peste diferite părți ale corpului, la un moment dat cet. Alina a ridicat mâna în care avea o piatră și m-a lovit în regiunea feței deasupra ochiului după care mi-am pierdut cunoștința, când mi-am revenit ... am depistat că îmi lipsește telefonul de model Samsung J7 și banii în sumă de 1800 lei”.

- conform procesului-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate din 25.01.2016 (f.d. 32 vol. I) aceasta a declarat următoarele „... după ce mi-am revenit ... am intrat în casă și l-am apelat pe cet. Codreanu Valeriu care a venit foarte repede, venind la mine i-am comunicat că cet. Alina m-a lovit cu o piatră la cap, apoi Ghenadie cu picioarele peste corp, după care mi-am pierdut cunoștința, la acel moment eu nu știam că mi-a fost sustras telefonul și banii, deaceia nu i-am comunicat cet. Codreanu că mi-au fost sustrași, atunci peste un timp a venit la mine la Cojușna, Glavnenco Nicolae cu care m-am înțeles anterior, cu el am mers la spitalul de urgență din or Chișinău, unde i-am spus că mia fost sustras un telefon de model Samsung despre bani nu țin minte dacă i-am comunicat”, iar conform procesului-verbal de audiere a martorului Glavnenco Nicolae din 28.01.2016 (f.d. 32 vol. I), acesta a relatat următoarele: „... după care la cet. Bogdănaș a venit soția acelu bărbat și l-a lovit cu o piatră în regiunea capulu zicându-i „ca tu să mori”, era singură fără bărbat, cet. Bogdănaș a spus că de la lovitură a căzut jos perzându-și cunoștința pentru câteva secunde. Când s-o revinit a spus că-i lipsește un telefon mobil...”.

- conform procesului-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate din 18.02.2016

(f.d. 90 vol. I), aceasta a declarat următoarele „... și atunci am văzut cum cet. Alina a ridicat mîina dreaptă în sus și m-a lovit cu ea în regiunea capului în care am văzut avea o piatră, în acest moment eu mi-am pierdut pentru câteva secunde echilibrul l-am văzut la colțul casei pe cet. Ghenadie. În acel moment Alina îmi aplica lovituri cu mîinile peste corp, dar nu erau lovituri puternice, erau mai bine spus niște îmbrânceli, eu încercam să mă apar și o împingeam, de noi s-a apropiat cet. Ghenadie care nu m-a lovit doar m-a îmbrâncit cred că încerca să ne despartă, tot atunci auzeam cum Alina striga „Ghena maceștil”, la un moment eu mi-am pierdut cunoștința...”.

- conform procesului-verbal de audiere a părții vătămate din 27.02.2017 (f.d. 15 verso vol. II), acesta a declarat că „În haina mea era suma de bani de 1000 lei”.

În circumstanțele expuse, Colegiul lărgit constată că, este afectată obiectivitatea analizei declarațiilor menționate, ce au stat la baza concluziei de condamnare a inculpatului, or concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe declarații contradictorii.

Deasemenea, conform rechizitoriului fapta a fost constatată ca fiind săvârșită la 02.12.2015, însă procesul-verbal de cercetare la fața locului a fost întocmit abia 15.12.2015 (f.d. 6 vol. I), adică abia peste treisprezece zile. Argumentele părții vătămate Bogdănaș C. privind motivele adresării cu o plângere la IP Strășeni mai târziu decât ziua comiterii faptei, nu au fost confirmate, deoarece la materialele dosarului nu este anexat nici o dovadă privind plecarea ultimului în acea zi în România, după cum a declarat.

Învederând cele menționate mai sus, Colegiul penal lărgit consideră, că în speța dată instanța de apel a adoptat o soluție nefondată, deoarece nu a cercetat în deplină măsură cumulum de probe în ansamblu, așa cum este prevăzut în norma art. 414 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul menționând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, remarcă faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în

ansamblu, sub toate aspectele complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența și utilitatea acestora. De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care o probează această dată. Toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punctul de vedere al coroborării lor.

Din considerentele expuse, Colegiul penal statuează că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de erori de procedură în partea ce ține de verificarea declarațiilor și probelor materiale examinate în prima instanță, respectiv nu a fost efectuat corespunzător un control în fapt al apelului declarat, ce ar putea avea și consecințe de drept, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, precum și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total, prin extindere și în privința inculpatei Alexeev Alina, conform prevederilor art. 426 Cod de procedură penală, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, pentru adoptarea unei soluții corecte.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel declarată; să verifice și să aprecieze profund probele prezentate instanței în susținerea învinuirii inculpatului, precum și în susținerea nevinovăției acestuia, în strictă conformitate cu cerințele legii; să le dea apreciere cuvenită în ansamblu, cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate în ce privește vinovăția sau nevinovăția inculpatului; să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, probatoriul și de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) și 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Rotaru Tamara în numele inculpatului Baev Ghenadie, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, în privința lui **Baev Ghenadie Xxxx** și prin extindere în privința cet. **Alexeev Alina Xxxx** și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, îalt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Pronunțată integral la **12 iunie 2018**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Covalenco Elena

Catan Liliana

Diaconu Iurie